

11-03-2011

Број: 05-05-1-818-2/11
Сарајево, 10. март 2011. године

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

11-03-2011
01,02-05-2-225/11 S

Предмет. Сагласност за отказивање конвенције, тражи се

У складу са чланом 33. став 2. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за отказивање:

Конвенције о заштити материнства бр. 3 из 1919. године Међународне организације рада.

Босна и Херцеговина је, као чланица Међународне организације рада, ратификовала Конвенцију о заштити материнства бр. 183 која је ступила на снагу 18. јануара 2011. године. Одредбе ове конвенције преклапају се са одредбама Конвенције о заштити материнства бр. 3. из 1919. године. Управно тијело Међународне организације рада позовало је земље чланице које су ратификовале обје конвенције да откажу Конвенцију бр. 3 из 1919. године, те је покренут је поступак за отказивање исте.

Будући да је Министарство цивилних послова БиХ надлежно за провођење поступка за отказивање ове конвенције, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о разлозима за отказивање конвенције.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР
Ранко Нинковић

Ministry of Civil Affairs

Број: 07-34-8-2197-3-ХД/10
Сарајево, 07.03.2011. године

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
- Предсједништво Босне и Херцеговине -
Мусала бр. 9
71 000 Сарајево

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO 09.03.2011.

Organizacioni podjela	Službeni broj	Redni broj	Broj prijloga
05	07-1	818	

Предмет: Приједлог за отказивање Конвенције о заштити материнства бр. 3 из 1919. године, Међународне организације рада, - *д о с т а в љ а м о* -

Савјет министара Босне и Херцеговине, на 144. сједници одржаној 24.02.2011. године, утврдио је Приједлог основа за отказивање Конвенције о заштити материнства бр. 3 из 1919. године, Међународне организације рада, те задужио Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине да достави Приједлог основа Предсједништву Босне и Херцеговине.

Наиме, Босна и Херцеговина је као чланица Међународне организације рада ратификовала Конвенцију о заштити материнства бр. 183, која је ступила на снагу 18. јануара 2011. године, чије се одредбе преклапају са Конвенцијом о заштити материнства бр. 3 из 1919. године, која је на снази у Босни и Херцеговини од 02.06.1993. године. Како Конвенција о заштити материнства бр. 183 не подразумијева *ipso iure* отказивање Конвенције о заштити материнства бр. 3, Управно тијело Међународне организације рада је одлучило да би се такве ситуације требале избјећи позивањем земаља чланица које су ратификовале оба инструмента да откажу Конвенцију бр. 3.

Приједлог Управног тијела Међународне организације рада, да се откаже Конвенција о заштити материнства бр. 3, Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине је упутило Уреду за законодавство Босне и Херцеговине, Министарству спољних послова Босне и Херцеговине, надлежним ентитетским тијелима и Влади Брчко Дистрикта БиХ на мишљење. Од истих је добијено мишљење да је потребно покренути поступак отказивања Конвенције, из чега произилази оправданост за отказивање Конвенције бр. 3. Тако је Министарство у складу са чланом 33. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 29/00) доставило Савјету министара Босне и Херцеговине на даљи поступак приједлог за отказивање Конвенције о заштити материнства бр. 3 из 1919. године, Међународне организације рада.

У складу са горе наведеним, те закључком Савјета министара Босне и Херцеговине достављамо Предсједништву Босне и Херцеговине Приједлог основа у даљу процедуру.

С поштовањем,

Прилог:

- Текст Конвенције,
- Основе,
- Закључак Савјета министара БиХ
- Мишљење Уреда за законодавство,
- Мишљење Министарства спољних послова БиХ,
- Сагласности надлежних институција ентитета и БД БиХ

КОНВЕНЦИЈА БР. 3

О ЗАШТИТИ МАТЕРИНСТВА, 1919. год.

Генерална конференција Међународне организације рада, коју је у Вашингтону сазвала влада Сједињених Америчких Држава 29. октобра 1919. год., и будући да је одлучила да усвоји извјесне приједлоге који се односе на „запошљавање жена прије и после порођаја, укључујући и питање материнске потпоре“ питање које представља трећу тачку дневног реда засједања Конференције одржане у Вашингтону, и будући да је одлучила да ти приједлози добију форму Међународне конвенције, усваја слиједећу конвенцију, која ће бити названа Конвенција о заштити материнства, 1919. год., за ратификацију државама чланицама Међународне организације рада сходно одредбама Устава Међународне организације рада:

Члан 1.

1. У смислу ове конвенције израз „индустријско предузеће“ односи се, нарочито, на:
 - a) руднике, каменоломе и све остале врсте екстрактивне индустрије;
 - b) индустрије, у којима се производи израђују, прерађују, чисте, поправљају, украшавају, довршавају, прерађују за продају, разбијају или смрскају, или у којима се прерађују сировине, укључујући и бродоградњу и производњу, трансформацију и пријенос електричне енергије или било које друге погонске снаге;
 - c) грађење, обнову, одржавање, поправку, преправку или рушење грађевина, жељезница, трамвајских линија, лука, докова, пристаништа, канала, унутрашњих пловних путева, цеста, тунела, мостова, вијадуката, одводних канала, система канализације, бунара, телеграфских или телефонских инсталација, плинара, водовода или других послова градње, као и радова на припреми за покретање било којег горе наведеног посла;
 - d) превоз путника или робе цестовним саобраћајем, жељезницом или воденим путем, морским или унутрашњим пловним путевима, укључујући и руковање робом на доковима, кејовима, пристаништима и складиштима, узимајући ручни претовар.
2. У смислу ове конвенције израз „трговачко предузеће“ односи се на свако мјесто на коме се врши продаја робе или гдје се тргује.
3. У свакој земљи, надлежна власт треба утврдити линију разграничења између индустрије и трговине, с једне и пољопривреде с друге стране.

Члан 2.

У смислу ове конвенције израз „жена“ означава сваку особу женског пола без обзира на доб или националност, удату или неударану, а израз „дијете“ означава свако дијете, законито или не.

Члан 3.

У свим приватним или јавним индустријским или трговачким предузећима, као и у свим сродним предузећима, изузев предузећа у којима су запослени чланови само једне породице, жена:

- a) не смије радити најмање шест седмица после порођаја;
- b) има право да не ради уколико доноси лекарско увјерење да се треба породити у наредних шест седмица;
- c) треба, у току свог одсуства с посла, сходно параграфима а) и б) члана 3. ове конвенције, примати накнаду довољну за издржавање себе и дјетета у хигијенским условима. Ова накнада чији износ треба утврдити надлежни орган власти сваке земље, исплаћиваће се из јавних фондова или из система осигурања. Жена ће поред тога, имати право на бесплатну лекарску или његу бабица. Било која погрешна лекарска процјена датума порођаја не може утицати да жена не прими накнаду од датума лекарског увјерења до датума порођаја;
- d) треба, у сваком случају, уколико доји дијете, имати полусатни одмор два пута дневно, како би јој се омогућило дојење.

Члан 4.

Кад жена одсуствује с посла на основу параграфа а) и б) члана 3. ове конвенције, или одсуствује дуже времена услед болести, доказане лекарским увјерењем настале због трудноће или порођаја и која је онемогућује да ради, било би незаконито да јој послодавац да отказ, све док њено одсуствовање с посла није дуже од максималног прописаног рока који је утврдио надлежни орган власти сваке земље или у случају да отказни рок истекне док наведено одсуство још траје.

Члан 5.

Формалне ратификације ове конвенције, у складу са условима наведеним у Уставу Међународне организације рада, биће достављене генералном директору Међународне канцеларије рада који ће их регистровати.

Члан 6.

1. Свака држава чланица Међународне организације рада која ратификује ову конвенцију обавезује се да ће одредбе конвенције примјењивати на своје колоније, протекторате и посjede на којима нема пуну самоуправу:
 - a) осим ако су због локалних услова њене одредбе непримјенљиве; или
 - b) уз резерву модификација које могу бити неопходне за прилагођавање одредаба конвенције локалним условима.
2. Свака држава чланица обавјештаваће Међународну канцеларију рада о свим акцијама које је подузела на својим колонијама, протекторатима и посједима на којима нема пуну самоуправу.

Члан 7.

Након што Међународна канцеларија рада региструје ратификације двије државе чланице Међународне организације рада, генерални директор Међународне канцеларије рада ће о томе обавијестити све државе чланице Организације.

Члан 8.

Ова конвенција ступа на снагу када генерални директор Међународне канцеларије рада изда таква обавјештења, али ће бити обавезујућа само за оне државе чланице чије је ратификације регистровала Међународна канцеларија рада. Након тога, ова конвенција ступа на снагу, за сваку другу државу чланицу, од тренутка регистрације њене ратификације.

Члан 9.

Свака држава чланица која ратификује ову конвенцију обавезује се да ће њене одредбе почети примјењивати најкасније до 1. јула 1921. год. и да ће подузети све потребне мјере како би ове одредбе постале ефективне.

Члан 10.

Свака држава чланица која ратификује ову конвенцију може је, по истеку десетогодишњег периода од њеног првобитног ступања на снагу, отказати актом који се доставља генералном директору Међународне канцеларије рада који га региструје. Отказ ступа на снагу по истеку годину дана од регистрације акта о отказивању.

Члан 11.

Кад год то сматра потребним, Административни савјет Међународне канцеларије рада подноси Генералној конференцији извјештај о примјени ове конвенције и разматра да ли је потребно на дневни ред Конференције ставити питања њене потпуне или дјелимичне ревизије.

Члан 12.

Текстови ове конвенције на француском и енглеском језику су једнако пуноважни.

Примједба:

Ревидирана: Ц 103 Конвенција је ревидирана 1952. год Конвенцијом бр. 103

Ревидирана: Ц 183 Конвенција је ревидирана 2000. год. Конвенцијом бр. 183.